

Milovník piva, který nepije alkohol

Anotace knihy:

Každý Čech vypije ročně v průměru okolo 150 litrů piva (tzn. 300 půllitrů). To nás řadí mezi světovou špičku. Nikdo na světě nevypije více (krom Němců, kteří nám směle konkurují). Spousta lidí je na to hrdá. Čech, který nepije, je buď považovaný za nemocného, nenormálního, nebo minimálně divného. Být abstinentem v zemi s bohatou pivní tradicí není jednoduché. Pivo bývá v restauracích levnější než jakýkoliv nealkoholický nápoj (včetně vody), dát si pivo po obědě, po večeři je normální. Není nic lepšího, než po práci, po škole vyrazit s kamarády „na jedno“. Pít přiměřeně je navíc považováno za zdraví prospěšné.

Pokud někdo nepije, je to podezřelý. Pokud přestane pít pořadatel soukromého pivního festivalu, milovník piva, jehož většina kamarádu pivem žije, něco není v pořádku. Ubývá přátel, společných akcí, společných zájmů. Člověk po čase zjistí, že si se svými kamarády často nemá co říct. Stává se pro trochu nudným společníkem a je pozvolna exkomunikován. Zůstane okruh „nejvěrnějších“, kteří se s člověkem přátelí nejen proto, aby měli s kým zapařit, ale proto, že se o vás zajímají.

Proč jsem se rozhodl stát se abstinentem? Jaká pozitiva a negativa v tom vidím? Jakým absurdním situacím čelím? Kolik mi zůstalo kamarádů? To vše se píše v mé knize.

Stereotypy a předsudky:

- Všichni Češi pijí pivo. Čech, který nepije, musí být nemocný, nebo přijel do hospody autem.
- Lidí, kteří nepijí alkohol, jsou divní/mají či měli problém s alkoholem.
- Lidí, kteří v hospodě nepijí, jsou nudní/nepobaví se tak jako ostatní.